

نوید قومورلو از کارآموختگان توانایی است که فعلا در شرکت حامیسان مشغول به کار است. او که با رویکرد اشتغال حمایت شده در این شرکت مشغول به کار شده، در این گفتگو از چگونگی آشناییش با رعد و رفتگش به سر کار و برنامه های آینده اش می گوید.

در کار نسبت به خودم سختگیرتر از کارفرمایم هستم!

از کار خودت راضی هستی؟ ارتباط با همکاران چگونه است؟

من از کارم بسیار راضی هستم. البته کارم سخت است، ولی خوشبختانه محیط کاریم دلنشیں و همکاران خوبی دارم که انجام کار را برایم راحت کرده است. من با همکاران و دیگران شرکت ارتباطات بسیار خوبی دارم. آنها در عین حال که کار را با جدیت بی گیری می کنند، ولی روابطمان بسیار خوب و دوستانه است. هرچه می گذرد در کار مسلطتر می شویم و انجامش برایم راحتتر می شود. الان در سرازیری کارم افتاده ام.

چگونه به شرکت حامیسان معرفی شدید؟

زمانی که به کلاس های رعد می آمدم از طریق آموزش، به دفتر کارآفرینی معرفی شدم. در این فتر پرونده تشکیل دادم و چون به دنبال کار بودم، به شرکت حامیسان معرفی ام کردن. ابتدا مدیر منابع انسانی شرکت با من مصاحبه کرد و قرار شد که به صورت دورکاری همکاری کنم. ولی چون خودم علاقه به کار حضوری داشتم با پیگیری های دفترکارآفرینی قرارشده به صورت حضوری در شرکت کار کنم. من از ساعت پنج بعد از ظهر

همیار شغلی من، خانم غفوریان بودند. قبل از اینکه برای کار معرفی شویم ایشان جلسات زیادی با من داشتند و به من کمک کردند تا اهدافی را تعیین کنم و در تحقق اهدافم کمک های بسیاری به من کردند

چگونه با مجتمع رعد آشنا شدی؟

من از طریق یکی از دوستانم از سیزده سال پیش با این مرکز آشنا شدم. او به من گفت مرکزی به نام رعد وجود دارد که به افرادی که معلولیت دارند، آموزش های رایگان ارائه می دهد. همان زمان به رعد آمدم و در کلاس های مختلفی ثبت نام کردم. رعد دوره های آموزشی مفید و محیط خوب و مناسبی را برای افراد دارای معلولیت که می خواهند وارد حوزه اشتغال شوند، مهیا کرده است. از وقتی به رعد آمدم، علاوه بر کلاس های آموزشی از خدمات توانبخشی و کار درمانی این مرکز نیز استفاده کردم.

چه دوره هایی را در رعد گذرانده ای؟

قبل از آمدن به رعد دوره های ICDL را گذرانده بودم ولی در رعد رایانه کار درجه یک و دو را گذراندم و مدرک گرفتم. البته به کلاس زبان و یک سری کلاس های متفرقه هم می آمدم که مدرک رسمی نداشت. رشته زبان و کامپیوتر، دو رشته مورد علاقه من است و دوست دارم در این رشته ها ادامه تحصیل بدهم. البته این برنامه بلند مدت من است.

تا حدود یازده و نیم شب کار می کنم و شیفت شب هستم.

شما سه سال قبل در شرکت حامیسان استخدام شدید. در آن زمان برای ورود به کار همیار شغلی هم داشتید تا قبل و بعد از شروع به کار در کنار شما باشد؟

بله. همیار شغلی من، خانم غفوریان بودند. قبل از اینکه برای کارمنعوفی شوم ایشان جلسات زیادی با من داشتند و به من کمک کردند تا اهدافم را تعیین کنم و درتحقق اهدافم به من بسیار کمک کردند. بعد از طی این مراحل ایشان مرا به حامیسان معرفی کردند. بعد از شروع به کار هم با من در ارتباط بودند و هرمشکلی که داشتم، چه از لحاظ روحی و چه از لحاظ کاری و فکری را با ایشان مطرح می کردم و مرا راهنمایی می کردند.

اگرلام بود با کارفرما صحبت می کردند و اگر مشکل از طرف من بود مرا راهنمایی می کردند که چه کاری را باید انجام بدهم و چه کاری را نباید انجام بدهم. چنانچه نیاز به صحبت حضوری هم بود با ایشان قرار می گذاشتیم و صحبت می کردیم. هر چه جلوتر رفته این مشکلات کمتر شد و حالا هم اگر مشکلی پیش بیاید با آموزش هایی که گرفتمم سعی می کنم خودم مشکلات را حل کنم.

آیا شما دوره ای را هم به عنوان کارروزی در حامیسان گذراندید؟
بله. به هر حال هر کسی که وارد بازار کار می شود باید یک دوره ای کارآموزی کند. من هم این دوره را گذراندم ولی در این دوره حقوق می گرفتم. یعنی در قراردادی که بعداً تنظیم شد دوره کارروزی را هم شامل شد و قرارداد بیمه هم از همان زمان منعقد گردید. آ

به غیر از شما افراد دیگری هم از رعد در حامیسان مشغول به کار هستند؟
قبل این نفری بودند ولی الان خیر.

چرا؟
من دلیلش را نمی دانم و نمی توانم قضاویت کنم. احتمالاً مشکل از طرف خود بچه ها بوده چون در این مدت که من در این شرکت مشغول به کار مشکل غیرقابل حلی نداشتیم. بیمه ام از اول برقرار بوده، حقوقی مثل بقیه پرداخت شده و هر زمانی مشکلی داشتم سریعتر از بقیه به آن رسیدگی شده است. ممکن است به مشکلاتی در کار برخورده باشم ولی این مشکلات را هم به کمک خانم غفوریان و خانم رستگار که همیار شغلی من هستند بر طرف شده است. به هر حال هر کاری سختی هایی دارد و این سختی ها برای همه هست. شاید خود بچه ها

گوش شنوا داشت و دانست که با هرفردی چطور صحبت کرد. این مسایل تا حدی به خصوصیت فردی اشخاص برمی گردد. ولی بودن دررعد در این موارد خیلی به من کمک کرد. من قبل از اینکه در حامیسان مشغول شوم در رعد نزد روانشناس رعد آموزش هایی در این موارد دیدم. با خانواده ام صحبت هایی انحام شد و این آموزش ها در موفقیت من تاثیرگذار بود و باعث رشد کاری من شد. دوره هایی که در رعد گذراندم هم در افزایش اعتماد به نفس من تاثیرگذار بود.

من خودم نسبت به خودم بیشتر از کارفرما سخت گیری می کنم و اگر مشکلی در کار باشد، سعی در رفع آن دارم

توانسته اند با شرایط کاری کنار بیایند.

آیا محیط کار شما برای افرادی که معلولیت دارند مناسب سازی شده است؟

برای من محیط شرکت مناسب است. البته من نیاز به مناسب سازی خاصی ندارم. ورودی شرکت دو تا پله کوچک دارد که برای من مشکلی ایجاد نمی کند. شاید برای افراد ویلچری مشکل باشد ولی برای افرادی که با عصا یا واکر رفت و آمد می کنند، مشکل نیست.

با توجه به اینکه حامیسان دوباره یک دوره آموزشی برای جذب کارجویان رعد گذاشته شما چه توصیه ای به کسانی که دوست دارند در این شرکت کار گنند دارید؟

من سه سال است که در این شرکت کار می کنم و با محیط کار آن آشنا هستم. به هر حال شاید برای کسانی که تا به حال در محیط کار وارد نشده اند و همیشه در خانه بوده اند و حداقل فقط در کلاس های رعد شرکت داشته اند و هیچ وقت کار جدی انجام نداده باشند، اولش سختی هایی داشته باشند ولی باید انعطاف پذیری بود و خیلی سخت نگرفت.

گاهی کاری را اشتباه انجام داده ام که به من تذکر دادند و من آن را برطرف کرده ام و مشکل حل شده است. یا گاهی احتیاج به دوره آموزشی داشتم که خودشان دوره را گذاشتن تا مشکلم برطرف بشود. به هر حال در هر جایی و در هر کاری سختی هایی وجود دارد. من خودم نسبت به خودم بیشتر از کارفرما سخت گیری می کنم و اگر مشکلی در کار باشد، سعی در رفع آن دارم. اگر بچه ها خودشان کار را جدی بگیرند، نیازی به فشار از بیرون نیست و خیال کارفرما هم راحت می شود که این شخص کارش را به درستی انجام می دهد.

آیا آموزش هایی که در رعد دیدید در کارتان به شما کمک کرد؟
بله، تاثیرات زیادی داشت. ولی کار من در حامیسان بالغ نیست. در این کار باید صبور بود و خیلی با حوصله به افراد توضیح داد. باید

نقش خانواده در موفقیت شما چگونه بوده است؟

من تنها فرزند خانواده هستم و خانواده در مراحل مختلف زندگی و در دوران تحصیل، از هیچ نظری رایم کم نگذاشتند و هر کاری که از دستشان بر می آمد را انجام دادند. من در هنرستان در رشته کامپیوتر دیپلم گرفتم و مدرک رایانه کار درجه یک و دو را در رعد گرفتم. از ابتدای تا سوم هنرستان را در مدارس عادی درس خواندم.

در دوران تحصیل ارتباط با سایر دانش

آموزان چگونه بود؟

به هر حال چه در دبستان و چه در هنرستان بچه های شیطانی بودند که باعث شده آزار و اذیت من می شدند. همین باعث شده بود که من در هر مقطعی بیش از یکی دو نفر دوست نداشتم و بیشتر تنها بودم. ولی خوشبختانه آشنا یام با رعد باعث شد که این تنها های در من اثر بدی نگذارد و بتوانم وارد جامعه بشوام. در رعد دوستان زیادی پیدا کردم. چون در اینجا همه به نوعی با مشکلات جسمی رو به رو هستند کسی، دیگری را تحقیر نمی کند.

چه برنامه ای برای آینده خود دارید؟

دوست ندارم تا کاری را انجام نداده ام خیلی درباره اش صحبت کنم. ولی برنامه آینده ام این است که بتوانم زبان انگلیسی را تقویت کنم و مدرک تألف بگیرم و در کنارش در فن ترجمه زبان انگلیسی هم مهارت لازم را کسب کنم. از دیگر برنامه هایم، تحصیل در رشته فناوری اطلاعات و ارتباطات است. چون رشته ای است که با توجه به نیاز جامعه امکان استغال در آن خیلی زیاد است.

چه پیشنهاد یا توصیه ای به دوستان خود دارید؟

به دوستان می گوییم از سختی ها نترسید و به جلو بروند. تسلیم ناملایمات و سختی ها نشوند. بدانند در هر کاری سختی وجود دارد، باید بستجند که آیا این سختی ها ارزش نتیجه های را که در انتظار آن هستند دارد یا نه؟ اگر ارزشش را دارد دل به دریا بزنند و به جلو بروند.

